

गोडः, पुं. (गोरक इव । एषोदरादित्वात् साधुः ।)
गोडः । स तु नामौ प्रवृद्धमांसगुडकः । इति
लिङ्गादिसंयहनीकायां भरतः ॥

गोडुम्बः, पुं. (गां सुवं तुम्बति अर्हतीति । गो +
तुम्ब + कः । एषोदरादित्वात् साधुः ।) श्रीय-
हन्तः । इति मेदिनी । वे । १२ ॥ तरम्ब इति
ख्यातः ॥

गोडुम्बा, स्त्री, (गोडुम्ब + स्त्रियां टाप् ।) गवा-
दनी । इति मेदिनी । वे । १२ ॥ गोडुक इति
ख्याता गोमा इति राजगोडुक इति च ख्याता
इत्येके । इति भरतः ॥ तत्पर्यायः । पित्रा २
गवाक्षी ३ । इत्यमरः । २ । ४ । १५६ ॥ गोडु-
म्बिका ४ । इति रत्नमाला ॥

गोडुम्बिका, स्त्री, (गोडुम्ब + स्त्रियां कन् + स्त्रियां
टाप् अत इत्वच् ।) गोडुम्बा । इति रत्नमाला ॥

गोडू, स्त्री, (ग्राशादिशुभाद् जातः गोणः निपा-
तनादुकारस्य गुणः । गोणश्चात् आवपने-
र्थे “जानपदकुक्षगोणेति ।” ४ । १ । ४२ ।
इति डीप् ।) धान्यादिवह्ननार्थाधारविशेषः ।
इति सुगन्धबोधम् । गुब् इति भाषा । श्री-
परिमाणम् । इति वैद्यकपरिभाषा । (यथा,
सुश्रुते चिकित्सितस्थाने चतुर्धाभावे ।
“विज्ञानकुलोद्भावां चर्मगोण्यां नृगस्य वा ।
प्रवेशेष्टा खल्वन्तं नाल्पयोगोपनाहितम् ॥”
“शूर्पाभाश्च भवेद्द्रोणी वाही गोबी च वा
सृता ।
मावटङ्गाचवित्त्वानि कुडवः प्रसमादकम् ।
राशिमोक्षी स्त्रारिकेति यथोत्तरचतुर्गुणाः ॥”
इति शार्ङ्गधरेण पूर्वखण्डे प्रथमेऽध्याये उक्तम् ॥
“गोबी शूर्पङ्गं विद्यात् खारीं भारीण्यैव च ।
द्वात्रिंशत् विजानीयात् वाहं शूर्पाणि बुद्धिमान् ॥”
इति कल्पस्थाने द्वादशेऽध्याये चरकेणोक्तम् ॥)
क्षिद्रवस्त्वम् । तत्पर्यायः । शानी २ । इति हेम-
चन्द्रः । ३ । ३४३ ॥

गोडू, पुं. (गोः अख इव ।) नामौ वृद्धमांस-
गुडकः । इति लिङ्गादिसंयह अमरः । ३ । ५ ।
१८ ॥ गेडू इति भाषा । पामरजातिः ।
वृद्धनाभियुक्तं त्रि । इति मेदिनी । डे । ११ ॥
अस्य रूपान्तरं गोडू, गौडू । इत्यमरटीका ॥

गोतमः, पुं. (गोभिर्ध्वंसं तमो यस्य । एषोदरादि-
त्वात् साधुः । एतन्निकृतिर्यथा, महाभारते ।
१३ । ६३ । ६५ ।
“गोदमोऽहमतोऽधूमोऽहमस्ते समदर्शनात् ।
गोभिस्तमो मम ध्वंसं जातमावस्य देहतः ।
विद्धि मां गोतमं त्वेव यातुधानि । त्रिबोध माम् ॥”
गौतममुनिः । स तु ब्रह्मपुत्रः । इति गया-
माहात्म्ये वायुपुराणम् ॥

गोतमान्वयः, पुं. (गोतमोऽन्वयो वंशप्रवर्तको यस्य ।)
शाक्यमुनिः । इति हेमचन्द्रः ॥

गोतमजः, पुं. (प्रशस्तो गौः “प्रशंसावचनेच ।”
२ । १ । ६६ । इति कर्मधारयः ।) उत्तमगौः ।
गोष्ठ मध्ये तमजः प्रशस्तः इति वा व्युत्पत्तिः ॥

गोत्रं, स्त्री, गवते शब्दयति पूर्वपुरुषान् यत् ।
इति भरतः ॥ (गु + “गुष्टवीपतीति ।” उगां ।
४ । १६६ । इति चः ।) तत्पर्यायः । सन्ततिः
२ जननम् ३ कुलम् ४ अभिजनः ५ अन्वयः ६
वंशः ७ अन्ववायः ८ सन्तानः ९ । इत्यमरः ।
२ । ७ । १ ॥ आख्या । (यथा, कुमारः । ४ । ८ ।
“सरसि सरमेखलायुगे-
रत गोत्रच्छलितेऽप्यन्वयम् ॥”)
सन्भावनीयबोधः । काननम् । क्षेत्रम् । वस्त्रम् ।
इति मेदिनी । रे । २६ ॥ इत्यम् । इति हेम-
चन्द्रः ॥ संघः । वृद्धिः । इति शब्दचन्द्रिका ।
वित्तम् । इति विष्णुः ॥ ३ ॥ “वंशपरम्पराप्रसिद्धं
आदिपुरुषं ब्राह्मणरूपम् ।
चत्त्रियवैश्ययोः पदिष्टातिदिष्टगोत्रं शुद्रस्याति-
दिष्टातिदिष्टगोत्रम् ॥” इत्युक्तादितत्त्वम् ॥ चत्त्रिय-
वैश्यशूद्राणामतिदिष्टातिदिष्टगोत्रप्रवरमतएवै-
तेषां पुरोहितगोत्रप्रवरमित्यर्थः । तथा चाग्नि-
पुराणे वर्णवङ्करोपाख्याने ।
“चत्त्रियवैश्यशूद्राणां गोत्रश्च प्रवरादिकम् ।
तथान्वयवङ्कराणां येषां विप्राश्च याजकाः ॥”
गोत्राणि तु चतुर्विंशतिः तथा च मनुः ।
“शाकिल्यः काश्यपश्चैव वातस्यः सावर्कस्तथा ।
भरद्वाजो गौतमश्च सौकालीनस्तथापरः ॥
कल्किश्चाग्नियैश्च लब्ध्यानेयवश्रितकौ ।
विश्वामित्रः कुशिकश्च कौशिकश्च तथापरः ॥
हृतकौशिकमौद्गल्यौ प्यालन्वानः पराशरः ।
सौपायनस्तथात्रिच वासुकी रोहितस्तथा ॥
वैशम्पत्यकश्चैव जामदग्न्यस्तथापरः ।
चतुर्विंशतिर्वै गोत्रा कथिताः पूर्वपङ्क्तिः ॥”
तथा च मनुः ।
“जमदग्निर्भरद्वाजो विश्वामित्रात्रिगौतमाः ।
वश्रितकाश्चपागस्थश्च सुनयो गोत्रकारिणः ॥
एतेषां यान्यपत्यानि तानि गोत्राणि मन्यते ॥”
एतदुपलक्ष्यमन्येषामपि दर्शनात् । तथा च ।
“सौकालीनकमौद्गल्यौ पराशरदृष्टयती ।
काश्यपो विष्णुकौशिक्यौ कात्यायनान्ये-
काश्चकाः ॥
लणान्येः साकृतिश्च कौशिल्यो गर्गसंज्ञकः ।
आङ्गिरस इति ख्यातः अनादिकाश्चसङ्गितः ॥
अथनेमिनिट्टाख्याः शाकिल्यो वातस्य
एव च ।
सावर्क्यालन्वानवैशम्पत्यश्च हृतकौशिकः ॥
शक्तिः कात्यायनश्चैव वासुकी गौतमस्तथा ।
सुनकः सौपायनश्चैव सुनयो गोत्रकारिणः ॥
एतेषां यान्यपत्यानि तानि गोत्राणि मन्यते ॥”
सर्वे चत्वारिंशद्गोत्राः । इति कुलदीपिका-
हृतधनञ्जयलतधर्मप्रदीपः ॥ (मेघः । इति
निघण्टुः । १ । १० । यथा, ऋग्वेदे । १५ । १३ ।
“त्वं गोत्रमङ्गिरीभ्योऽहोदयोरपोताचये शत-
दुरेण गातुवित् ॥”)
गोत्रः, पुं. (गां एष्टिवी जायते रचतीति । गो + चै
+ “आतोऽनुपसर्गे कः ।” १ । २ । इति कः ।)

पर्वतः । इत्यमरः । २ । ३ । १३ ॥ (यथा, भागवते ।
२ । ६ । ६ ।

“नाथो नदनदीनान् गोत्राणामस्थिसंहतिः ॥”
गोत्रजः, त्रि. (गोत्रे जायते इति । गोत्र + जन् +
ङः ।) गोत्रोत्पन्नः । स तु जन्मनामस्तुतिपर्यन्त-
समानोदकभावात् पञ्चाङ्गवति । इति शुद्धि-
तत्त्वम् ॥ (यथा, याज्ञवल्क्यः । २ । १३८ ।
“पत्नी दुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरस्तथा ।
तत्सुतो गोत्रजो बन्धुः शिष्यः सन्नश्चचारिणः ॥”
गोत्रभित्, [दृ] पुं. (गोत्रं पर्वतं भिन्नतीति ।
“सत्सुष्टिवेत्तादि ।” ३ । २ । ६१ । इति कृष्ण ।
तत्सुगागमः ।) इन्द्रः । इत्यमरः । १ । १ । ४५ ॥
(यथा, ऋग्वेदे । ६ । १७ । २ ।
“यो गोत्रभित्त्वस्रदृष्टो हरिष्ठाः
स इन्द्र चित्रा अभिष्टं धि वाजान् ॥”
यथा च भट्टः । १ । ३ ।
“सहासकं गोत्रभिदाधवात्सुतौ ॥”)
गोत्रहन्तः, पुं. (गोत्रजातः पर्वतजातो हन्तः ।)
धन्वन्तः । इति भावप्रकाशः ॥
“धन्वन्तु धनुर्वचो गोत्रहन्तः सुतेजनः ।”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥

गोत्रा, स्त्री, (गाः पशून् सर्वान् जीवानित्यर्थः
जायते इति । जै + कः । स्त्रियां टाप् च ।)
एष्टिवी । (गवां वन्द्यः । “इतिचकचचच ॥”
४ । २ । ५१ । इति चः । टाप् च ।) गोसंज्ञः ।
इति मेदिनी । रे । २६ ॥ (गायत्रीखरूपा
महादेवी । यथा, देवीभागवते । १२ । ६ । ४१ ।
“गन्धर्वो गङ्गरी गोत्रा गिरिशा गहना गमी ॥”)
गोदः, पुं. (गा इन्नियाणि दायति शोषयतीति ।
गो + दै + कः ।) मस्तकक्षेदः । मस्तिष्कम् ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (गाः ददातीति । + दा + कः ।)
गोदातरि त्रि । इति सुगन्धबोधम् ॥ (यथा,
मनुः । ४ । २३१ ।
“वाचोदन्तसालीक्यमशिसालीक्यमश्वदः ।
न्यनहुदः श्रियं पुष्टं गोदो ब्रह्मस्य पिष्टपम् ॥”)
गोदन्तः, स्त्री, (गोदन्त इव अवयवो विद्यते यस्य ।)
हरितालम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (हरिताल-
शब्देऽस्य गुणादयो बोध्ययाः ॥)
गोदा, स्त्री, (गां जलं खर्गं वा ददाति ज्ञानेनेति ।
गो + दा + कः । स्त्रियां टाप् ।) गोदावंदी
नदी । इति हेमचन्द्रः । ४ । १५० ॥ (गायत्री-
खरूपा महादेवी । यथा, देवीभागवते । १२ ।
६ । ४३ ।
“गन्धर्वहारिणी गोदा गोत्रजस्या गदाधरा ॥”
गाः ददातीति । दा + कृप् । गोदातरि त्रि ।
यथा, ऋग्वेदे । १ । ४ । २ ।
“गोदा इन्द्रवतो मदः ।”
“गोदाश्चरिन्द्रिबबहारप्रदः ।” इति द्या-
गन्धभाष्यम् ॥)
गोदारब्धः, स्त्री, (गौर्भूमांशेतेनेनेति । गो + टृ
+ बिच् + करणे ल्युट् ।) लाङ्गलम् । इत्यमरः ।
२ । ६ । १४ ॥ कुहालः । इति हेमचन्द्रः । ६ । ५५६ ॥